

Sygnatura akt II K 1604/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 kwietnia 2015 roku

Sąd Rejonowy w Jeleniej Górze Wydział II Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Jarosław Staszekiewicz

Protokolant: Grzegorz Kosowski

przy udziale Asesora Prokuratury Rejonowej w Jeleniej Górze – Urszuli Gierulskiej

po rozpoznaniu na rozprawie w dniach: 12 II, 19 III i 14 IV 2015 roku sprawy

Ł. M.,

syna Z. i M. z d. M.,

urodzonego w dniu (...) w K.,

oskarżonego o to, że:

1. w okresie od daty bliżej nieustalonej do dnia 28 maja 2014 roku w K. przy ul. (...) woj. (...), działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, wbrew przepisom ustawy, uprawiał konopie inne niż włókniste w ilości 67 sztuk krzaków, która to uprawa może dostarczyć znaczną ilość ziela konopi innych niż włókniste w ilości 1.474 grama,

tj. o czyn z art. 63 ust. 3 ustawy z dnia 29 VII 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k.

2. w dniu 28 maja 2014 roku w K. woj. (...) posiadał wbrew przepisom ustawy środek odurzający w postaci ziela konopi innych niż włókniste o wadze 1,02 grama,

tj. o czyn z art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29 VII 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii

I. oskarżonego Ł. M. uznaje za winnego tego, iż w K. w okresie od kwietnia do 28 maja 2014 roku, w zamiarze, by inna osoba uprawiała konopie inne, niż włókniste, ułatwiał jej to poprzez udostępnienie miejsca dla 67 krzaków konopi na nieruchomości, gdzie oskarżony zamieszkuje oraz poprzez obietnicę, że w razie potrzeby będzie te rośliny podlewał, przy czym taka ilość krzaków mogła dostarczyć znacznej ilości ziela konopi o wadze 1.474 gramów, to jest występku z art. 18 § 3 k.k. w zw. z art. 63 ust. 3 ustawy z 29 VII 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii i za to, na podstawie art. 63 ust. 3 tej ustawy w zw. z art. 19 § 1 k.k., wymierza mu karę roku pozbawienia wolności;

II. na podstawie art. 70 ust. 1 ustawy z dnia 29 VII 2014 roku o przeciwdziałaniu narkomanii, orzeka przepadek roślin konopi, opisanych w wykazie dowodów rzeczowych Drz (...) Prokuratury Rejonowej w Jeleniej Górze pod pozycjami 5-14;

III. oskarżonego Ł. M. uznaje za winnego popełnienia zarzucanego czynu, opisanego w punkcie 2 części wstępnej wyroku przy przyjęciu, iż stanowił on wypadek mniejszej wagi, to jest występku z art. 62 ust. 3 w zw. z ust. 1 ustawy z 29 VII 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii i za to, na podstawie art. 62 ust. 3 tej ustawy, wymierza mu karę miesiąca pozbawienia wolności;

IV. na podstawie art. 70 ust. 2 ustawy z dnia 29 VII 2014 roku o przeciwdziałaniu narkomanii, orzeka przepadek środka odurzającego – marihuany - opisanego w wykazie dowodów rzeczowych Drz (...) Prokuratury Rejonowej w Jeleniej Górze pod pozycjami 1 i 2;

V. na podstawie art. 85 k.k. i art. 86 § 1 k.k., orzeczone wobec oskarżonego Ł. M. w punktach I i III części dyspozytywnej wyroku kary pozbawienia wolności łączy i wymierza mu łączną karę roku pozbawienia wolności;

VI. na podstawie art. 63 § 1 k.k., na poczet orzeczonej wobec oskarżonego łącznej kary pozbawienia wolności zalicza okres jego zatrzymania w sprawie 28, 29 i 30 maja 2014 roku;

VII. na podstawie art. 230 § 2 k.p.k., zwraca oskarżonemu: susz roślinny, opisany w wykazie dowodów rzeczowych Drz (...) Prokuratury Rejonowej w Jeleniej Górze pod pozycjami 3 i 4, nasiona, opisane w wykazie dowodów rzeczowych Drz (...) Prokuratury Rejonowej w Jeleniej Górze pod pozycjami 1 i 2, komputer, opisany w wykazie dowodów rzeczowych Drz (...) Prokuratury Rejonowej w Jeleniej Górze, aparat opisany w wykazie dowodów rzeczowych Drz (...) Prokuratury Rejonowej w Jeleniej Górze, lampy, programator, higrometr, grzejnik i dwa wentylatory, opisane w wykazie dowodów rzeczowych Drz 112/14 Prokuratury Rejonowej w Jeleniej Górze pod pozycjami 1-6 oraz kartę opisaną w wykazie dowodów rzeczowych Drz (...) Prokuratury Rejonowej w Jeleniej Górze;

VIII. na podstawie art. 627 k.p.k. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe w kwocie 1.369,68 złotych, w tym, na podstawie art. 2 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 23 VI 1973 roku o opłatach w sprawach karnych, wymierza mu 180 złotych opłaty.

UZASADNIENIE

W kwietniu 2014 roku znajomy Ł. M. poprosił go o udostępnienie miejsca na działce przy ulicy (...) w K., gdzie mężczyzna mieszkał ze swoją matką, dla urządzenia tam hodowli konopi innych, niż włókniste. Ł. M. zgodził się na to, spotkał się z kolegą, który na nieruchomości ustawił donice z roślinami. Nadto mieszkaniec domu przy ulicy (...) przystał na to, by podlewać krzaki, jeżeli znajomy nie będzie tego mógł zrobić osobiście. Do 28 maja 2014 roku na nieruchomość trafiło łącznie 67 roślin, z których można było wytworzyć 1.474 gramów ziela konopi innych, niż włókniste.

W dniu 28 maja 2014 roku Ł. M. miał przy sobie słoik z zawiniątkami z folii aluminiowej, w których znajdowało się łącznie 1,02 grama marihuany, które dostał od tego samego znajomego.

(dowód: wyjaśnienia Ł. M. k. 24, 34-36, 37-40, 46, 80-82, 134-136 i 163,

zeznania S. K. k. 87 i 166,

zeznania M. M. (3) k. 14-15 i 167,

zeznania P. P. k. 88 i 167,

zeznania M. S. k. 91-92 i 167,

zeznania E. W. k. 89-90 i 168,

zeznania K. D. k. 168,

zeznania K. P. k. 168,

zeznania D. B. k. 86 i 171,

opinia k. 97-101,

notatka urzędowa k. 1-2,
protokół przeszukania k. 4-5,
protokoły oględzin k. 6-8, 9-11 i 77,
protokół ważenia k. 16-17,
protokoły użycia testera k. 18 i 19,
protokół oględzin k. 26-27,
protokół zatrzymania k. 28,
protokół oględzin k. 67-72,
protokół oględzin k. 109-112)

Ł. M. był wcześniej karany za przestępstwa.

(dowód: dane o karalności k. 138,

odpisy orzeczeń k. 64-65 i 102-108)

Oskarżony w toku postępowania przygotowawczego nie przyznał się w pełni do zarzucanych czynów. Wyjaśnił początkowo, że miał liście konopi indyjskich, jednak nie nadawały się one do odurzenia. Podał też, że rośliny na jego nieruchomości hodowała inna osoba. Następnie wskazał, że był nią A. M.. Oskarżony dodał, że za pomoc otrzymywał czasami porcje marihuany. W czasie posiedzenia w przedmiocie tymczasowego aresztowania Ł. M. wyjaśnił, iż zobowiązał się do podlewania roślin, gdyby A. M. przez dłuższy czas nie było. Środek, który przechowywał w słoiku, dostał wcześniej od tego właśnie znajomego.

Przed Sądem oskarżony przyznał się do posiadania narkotyku. Powtórzył też, że rośliny, znalezione na jego nieruchomości hodował A. M.. Miało to miejsce od kwietnia 2014 roku. O tym, że ma podlewać rośliny, oskarżony miał być informowany telefonicznie. Na pomoc znajomemu zgodził się pod jego naciskiem.

Takie wyjaśnienia oskarżonego uznano za wiarygodne. Poza tym, kto, kiedy i w jaki sposób zorganizował hodowlę roślin, odnalezionych na działce przy ulicy (...) w K. 28 maja 2014 roku, jego twierdzenia są zgodne z pozostałymi dowodami zebranymi w sprawie. Wynika z nich, podobnie jak z wyjaśnień Ł. M., że w dniu przeszukania jego domu przez funkcjonariuszy Policji trzymał on słoik z zawiniątkami z suszem roślinnym, że tego samego dnia na nieruchomości, gdzie mieszka, znaleziono 67 roślin konopi innych, niż włókniste.

Za wiarygodne uznano też twierdzenia oskarżonego, że substancję, przechowywaną w słoiku, otrzymał od znajomego oraz, że miał - w miarę potrzeby - podlewać rośliny, znajdujące się na jego działce. Brak było powodów do poddawania w wątpliwość tych elementów jego relacji, brak jest dowodów przeciwnych jego wyjaśnieniom w tym zakresie, nie są one też sprzeczne w tej części z zasadami doświadczenia życiowego, czy logicznego rozumowania.

W niniejszej sprawie konieczne było rozstrzygnięcie, czy wiarygodne są wyjaśnienia oskarżonego, że hodowała roślin na nieruchomości przy ulicy (...) w K. należała do jego znajomego. Przeciwno tej wersji przemawiają zeznania A. M., a więc osoby wskazanej przez oskarżonego, jako właściciel krzaków. Świadek jednak niekonsekwentnie przedstawiał swoje kontakty z Ł. M., jego relacja jest także sprzeczna z twierdzeniami M. M. (3), K. D. i K. P..

Początkowo A. M., pytany wprost o kontakty z oskarżonym w ostatnim czasie podawał, że ograniczają się one od dwóch lat do wymiany pozdrowień. Mieli w tym okresie nie rozmawiać przez telefon. Skonfrontowany z Ł. M. świadek przyznał jednak, że podczas ostatnich 2-3 lat spotkał się ze znajomym co najmniej dwa razy. Twierdził równocześnie,

że były to kontakty przypadkowe. Przed Sądem potwierdził, że takie spotkania miały miejsce. Choć sprzeczność ta dotyczyła okoliczności o obiektywnie niewielkim znaczeniu, to nie można powiedzieć, że świadek nie miał świadomości ich wagi dla swoich starań o uwolnienie się od podejrzeń o współpracę z oskarżonym. Skoro zaraz po tym, jak dowiedział się, że Ł. M. powołuje się na ich współdziałanie, udał się do niego, by wyjaśnić tę sytuację, to sprawa ta od razu znalazła się w centrum jego uwagi. Nie mógł więc bagatelizować znaczenia swoich zeznań o kontaktach z oskarżonym, gdy był przesłuchiwany po raz pierwszy. Jeżeli w tych warunkach odsuwał jakiegokolwiek podejrzenia o zażyłość z Ł. M., to czynił to celowo niezgodnie z prawdą, nie zaś przez zdenerwowanie lub zapomnienie. Takie postępowanie świadka oznacza, że jego relacji nie sposób traktować jako szczerych, spontanicznych opisów zająć, w których uczestniczył, że starał się on kontrolować własne wypowiedzi, by służyły jego interesom.

W tej sytuacji niezgodność zeznań A. M. z twierdzeniami innych przesłuchiwanych osób, jest kolejnym argumentem za przyjęciem jego niewiarygodności. Znaczenie ma tu zwłaszcza relacja K. P., osoby obcej dla A. M. i pozostającej w niezbyt zażyłych relacjach z oskarżonym. Jej zeznania nie zawierają informacji jednoznacznie niekorzystnych dla A. M., odnoszą się przy tym jedynie do jednej sytuacji. Nie noszą znamion twierdzeń obliczonych na wsparcie wersji zdarzeń podawanej przez oskarżonego, bo w tej sytuacji zawierałyby więcej odpowiadających jej szczegółów. Ich pobieżność i wyrwykowość świadczy o tym, że składane były szczerze, nie zaś z wyrachowaniem. Uzupełnione o spostrzeżenia, którymi podzieliły się M. M. (3) i K. D., nie pozostawiają wątpliwości, że A. M. dostarczał na nieruchomości, gdzie mieszkał oskarżony, rośliny w donicach, czemu w czasie przesłuchań świadek przeczył. Jest to zgodne z wyjaśnieniami Ł. M. i stąd, biorąc pod uwagę przedstawione argumenty, uznano je za wiarygodne, odmawiając wiary odmiennym zaprzeczeniom A. M.. Świadek ten miał oczywisty interes w odżegnywaniu się od udziału w nielegalnym procederze i dlatego zdecydował się zeznawać niezgodnie z prawdą.

Za wiarygodne uznano zeznania funkcjonariuszy Policji, którzy dokonywali czynności wobec oskarżonego 28 maja 2014 roku. Zgodnie opisali oni powód przybycia na nieruchomości, gdzie mieszkają Ł. M. z matką, przebieg podejmowanych tam działań i ich wyniki. Ich relacje znalazły poparcie w dokumentacji czynności, jak też w zeznaniach innych świadków, zwłaszcza M. M. (3). Policjanci opisywali swoje działania służbowe, nie mieli powodu, by niezgodnie z prawdą pomawiać oskarżonego lub inne osoby.

Z podawanych wcześniej powodów, za wiarygodne uznano zeznania M. M. (3), K. D. i K. P.. Zgodnie z wyjaśnieniami oskarżonego opisały one jego kontakty z A. M. i inne okoliczności towarzyszące hodowli krzaków konopi na działce przy ulicy (...) w K.. Ich zeznania pozostawały w sprzeczności z relacją A. M., jednak twierdzenia tego świadka oceniono jako niezgodne z prawdą, jako próbę odsunięcia od siebie odpowiedzialności za sprzeczne z prawem działania. Brak jest innych dowodów, niezgodnych z relacjami wymienionych kobiet.

Bez znaczenia dla ustaleń faktycznych pozostawały zeznania P. K.. Nie potrafił on podać żadnych okoliczności dotyczących zachowań, zarzucanych oskarżonemu, czy też faktów odnoszących się do jego znajomości z A. M.. Jego wypowiedzi były ostrożne, istotnie zdystansowane od relacji tych dwóch mężczyzn.

Podstawą ustaleń faktycznych, co do charakteru substancji i roślin, znalezionych na działce zajmowanej przez oskarżonego, uczyniono opinię z ich badań chemicznych. Sporządziła ją osoba dysponująca wiedzą fachową, opracowanie nie jest niejasne, niepełne, czy wewnętrznie sprzeczne. Wnioski biegłego nie były kwestionowane w toku postępowania.

Do czynienia ustaleń faktycznych w sprawie pomocne były też dowody z dokumentów: notatki urzędowej, protokołów przeszukania, oględzin, zatrzymania, ważenia, użycia testera, danych o karalności oskarżonego oraz odpisów orzeczeń wydawanych w jego sprawach. Zostały one sporządzone przez uprawnione podmioty, w przewidzianej prawem formie. Żadna ze stron nie kwestionowała ich rzetelności. Wyniki badania zabezpieczonych substancji i roślin, dokonanego za pomocą testera, zweryfikowano następnie w czasie opiniowania przez biegłego, stosującego dokładniejsze metody.

Oskarżony przyznał, iż to on od kwietnia do 28 maja 2014 roku pozwalał swojemu znajomemu na pielęgnowanie 67 roślin konopi innych, niż włókniste, na swojej działce przy ulicy (...) w K.. Potwierdził również, że 28 maja 2014 roku w

swoim domu miał przy sobie słoik z dwoma zawiniątkami, zawierającymi susz roślinny. Potwierdziły to inne dowody zebrane w sprawie. Stąd sprawstwo oskarżonego w tym zakresie nie budziło wątpliwości.

Sąd ustalił, iż Ł. M. 28 maja 2014 roku w swoim domu w K. miał przy sobie słoik, w którym znajdowało się 1,02 grama ziela konopi innych, niż włókniste. Stanowią one środek odurzający. Oskarżony nie miał uprawnienia do posiadania tej substancji. Miał świadomość, jakiego rodzaju susz ma przy sobie. Chciał zatrzymać go dla siebie. Jego zachowanie stanowiło więc posiadanie środka odurzającego. Uznano je za wypadek mniejszej wagi – ilość narkotyku była niewielka, wystarczająca jedynie na kilkukrotne odurzenie, przy czym był to środek o niewielkiej mocy odurzania i uzależniania, sprawca posiadał go jedynie przez krótki czas, chciał go zatrzymać dla siebie, a więc nie zagrażał zdrowiu innych osób. Opisany czyn wypełniał więc znamiona z art. 62 ust. 3 w zw. z ust. 1 ustawy z 29 VII 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii.

Ustalono także, że oskarżony w okresie od kwietnia do 28 maja 2014 roku udostępnił część ogrodu przy domu, w którym mieszkał, swojemu znajomemu, który miał tam pozostawić w doniczkach krzaki konopi innych, niż włókniste. Znajomy ten umieścił tam 67 takich roślin, po czym zajmował się ich pielęgnacją. Oskarżony zapewnił go, że w razie potrzeby zajmie się ich podlewaniem. Jego udział w hodowli ograniczył się zatem do umożliwienia innej osobie pozostawienia i uprawiania roślin. Nie stanowił współsprawstwa w tej działalności – Ł. M. nie zajmował się bowiem krzakami konopi, nie dostarczał wody, ani środków do ich pielęgnacji. Nie przemieszczał ich, nie miał zajmować się zbieraniem „plonów”. Zapewnił jedynie znajomego, że gdyby zaszła potrzeba, podleje jego rośliny. Taka sytuacja jednak nie zaistniała. Oskarżony z tej pomocy nie czerpał bezpośrednich korzyści, czasami był obdarowywany porcją marihuany. Nie miał partycypować w spodziewanych zyskach z hodowli, nie uczestniczył w planowaniu jej prowadzenia. To nie on uzyskał rośliny, nie podjął zamiaru ich hodowania, a jedynie ułatwił jego realizację.

Jego roli nie można więc uznać za równorzędną z działalnością A. M., ani nawet niezbędną do powodzenia planów tego ostatniego. Do hodowania roślin nie było niezbędne umieszczenie ich akurat na nieruchomości Ł. M.. Jego zgoda nie była zatem istotnym wkładem w realizowanie ustawowych znamion z art. 63 ustawy z 29 VII 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii. Natomiast z pewnością oskarżony ułatwił on znajomemu realizację jego zamiaru, pozwolił na znalezienie miejsca do prowadzenia hodowli konopi. Obietnica udzielenia pomocy w podlewaniu roślin również ułatwiała A. M. realizację decyzji o takim działaniu. Z 67 krzaków konopi można było uzyskać 1.474 gramów ziela konopi, co stanowi znaczną ilość, wiele tysięcy porcji do jednorazowego odurzenia. Okres działania Ł. M. ustalono w oparciu o jego wyjaśnienia. Opisane zachowanie oskarżonego należało zakwalifikować jako występki z art. 18 § 3 k.k. w zw. z art. 63 ust. 3 ustawy z 29 VII 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii.

Oskarżony w czasie opisywanych działań nie znajdował się w sytuacji lub stanie, które wyłączałyby jego swobodę działania lub podejmowania decyzji. Jego zawinienie w tym zakresie uznano zatem za niewątpliwe.

Z tych powodów oskarżonego uznano za winnego tego, że:

- w K. w okresie od kwietnia do 28 maja 2014 roku, w zamiarze, by inna osoba uprawiała konopie inne, niż włókniste, ułatwił jej to poprzez udostępnienie miejsca dla 67 krzaków konopi na nieruchomości, gdzie oskarżony zamieszkuje oraz poprzez obietnicę, że w razie potrzeby będzie te rośliny podlewał, przy czym taka ilość krzaków mogła dostarczyć znacznej ilości ziela konopi o wadze 1.474 gramów, to jest występku z art. 18 § 3 k.k. w zw. z art. 63 ust. 3 ustawy z 29 VII 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii;

- w dniu 28 maja 2014 roku w K. woj. (...) posiadał wbrew przepisom ustawy środek odurzający w postaci ziela konopi innych niż włókniste o wadze 1,02 grama, przy przyjęciu, iż czyn ten stanowił wypadek mniejszej wagi, to jest występku z art. 62 ust. 3 w zw. z ust. 1 ustawy z 29 VII 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii.

Společną szkodliwość czynu z art. 18 § 3 k.k. w zw. z art. 63 ust. 3 ustawy z 29 VII 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii uznano za przeciętną. Zwiększa ją dłuższy okres, w jakim oskarżony udostępniał nieruchomość na hodowlę konopi innych, niż włókniste oraz ilość środka odurzającego, jaki mógł zostać pozyskany z roślin. Zmniejsza ją natomiast niewielki udział sprawcy w hodowli – udostępnił on jedynie teren, nie angażował się w pielęgnację roślin,

nie miał zajmować się pozyskiwaniem z nich środka, nie wykonywał żadnych innych działań – a także niewielka moc odurzania i uzależniania narkotyku, który miał zostać wytworzony.

Společną szkodliwość czynu z art. 62 ust. 3 w zw. z ust. 1 ustawy z 29 VII 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii oceniono jako niewielką, przekraczającą jednak stopień znikomości. Na taką ocenę mają wpływ okoliczności, powołane już wcześniej przy uzasadnieniu uznania zachowania za wypadek mniejszej wagi. Brak jest okoliczności zwiększających stopień społecznej szkodliwości tego czynu.

Okolicznością łagodzącą dla oskarżonego jest jego postawa w czasie postępowania. Co prawda nie przyznawał się on początkowo w całości do żadnego z zarzucanych czynów, a potem kwestionował swoją winę w odniesieniu do jednego z nich, lecz jednocześnie zgodnie z prawdą opisał okoliczności zdarzeń, wykazywał chęć ujawnienia osób, które z nim współpracowały, co nie zostało jednak dotąd kategorycznie stwierdzone. Oznacza to, iż nie dążył do przedłużania postępowania, chciał ujawnienia wszystkich istotnych dla sprawy faktów. Trzeba przy tym oczywiście brać pod uwagę, że o całości działalności, w którą był zaangażowany, sprawca opowiedział dopiero po tym, jak została ona ujawniona, a więc w sytuacji, gdy służyło to jego procesowym interesom. Jednak opisana postawa, skierowana na usunięcie całości skutków bezprawnych zachowań, musiała być poczytywana za okoliczność łagodzącą.

Przeciwnie należało natomiast rozumieć dotychczasowy tryb życia oskarżonego. Był on dotąd dwukrotnie skazywany za przestępstwa i raz za przestępstwa skarbowe. Wszystkie popełnione przez niego występki były związane z posiadaniem i udzielaniem narkotyków. W obu sprawach wymierzono mu kary pozbawienia wolności. Aktualnie przypisanych czynów dopuścił się on w okresach próby związanych z warunkowym zawieszeniem tych kar. Jest więc sprawcą ukierunkowanym na popełnianie podobnych przestępstw, którego do przestrzegania prawa nie były w stanie wdrożyć zastosowane środki o charakterze wolnościowym. Konieczne było w tej sytuacji orzeczenie wobec niego bezwzględnych kar pozbawienia wolności o wysokości dostosowanej do wagi obu czynów. Pozostając na wolności oskarżony nie tylko nie poprawia swojego zachowania, ale kolejny raz rażąco narusza zasady porządku prawnego. Sąd miał przy ustalaniu wysokości kar na uwadze, że sprawca dotąd nie był poddawany oddziaływaniu kary izolacyjnej, a więc nawet stosunkowo krótki pobyt w zakładzie karnym powinien być dla niego przeżyciem na tyle istotnym, by doprowadzić do osiągnięcia celów prewencyjnego i wychowawczego.

Z powołanych powodów, za czyn z art. 18 § 3 k.k. w zw. z art. 63 ust. 3 ustawy z 29 VII 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii wymierzono Ł. M. karę roku pozbawienia wolności. Dwukrotnie przekracza ona dolną granicę ustawowego zagrożenia, w ten sposób oddając wagę czynu oraz osobowość sprawcy. Za czyn z art. 62 ust. 3 w zw. z ust. 1 ustawy z 29 VII 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii wymierzono natomiast oskarżonemu karę miesiąca pozbawienia wolności. Niewielka waga czynu nie pozwala na orzeczenie kary wyższej. Kary w takim wymiarze będąc odpowiednie do uzyskania efektów, o których mowa w art. 53 § 1 k.k.

Wymierzając oskarżonemu kary tego samego rodzaju za zbiegające się przestępstwa, Sąd zobowiązany był do orzeczenia kary łącznej. Z uwagi na podobieństwo czynów oraz ich zbieżność czasową, karę tę wymierzono z zastosowaniem zasady absorpcji, w wysokości roku pozbawienia wolności. Na jej poczet zaliczono zatrzymanie oskarżonego w dniach 28, 29 i 30 maja 2014 roku.

Sąd zobowiązany był do orzeczenia przepadku posiadanego przez oskarżonego środka odurzającego – uczyniono to w oparciu o art. 70 ust. 2 ustawy z 29 VII 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii. Na podstawie art. 70 ust. 1 tej ustawy orzeczono natomiast przepadek roślin konopi, w których hodowaniu uczestniczył sprawca.

Z uwagi na zbędność dla postępowania oraz to, że przedmioty nie podlegały przepadkowi, gdyż brak było dowodów ich związku z przypisanymi Ł. M. czynami, na podstawie art. 230 § 2 k.p.k. zwrócono mu susz roślinny, opisany w wykazie dowodów rzeczowych Drz (...) Prokuratury Rejonowej w Jeleniej Górze pod pozycjami 3 i 4, nasiona, opisane w wykazie dowodów rzeczowych Drz (...) Prokuratury Rejonowej w Jeleniej Górze pod pozycjami 1 i 2, komputer, opisany w wykazie dowodów rzeczowych Drz (...) Prokuratury Rejonowej w Jeleniej Górze, aparat opisany w wykazie dowodów rzeczowych Drz (...) Prokuratury Rejonowej w Jeleniej Górze, lampy, programator, higrometr, grzejnik i

dwa wentylatory, opisane w wykazie dowodów rzeczowych Drz 112/14 Prokuratury Rejonowej w Jeleniej Górze pod pozycjami 1-6 oraz kartę opisaną w wykazie dowodów rzeczowych Drz (...) Prokuratury Rejonowej w Jeleniej Górze.

Na podstawie art. 627 k.p.k. zasądzono od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe w kwocie 1.369,68 złotych, w tym, na podstawie art. 2 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 23 VI 1973 roku o opłatach w sprawach karnych, wymierzono mu 180 złotych opłaty.